som jeg troer med Urette — skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger dervom. Det vilde forekomme mig besynderligt og urigtigt, om det vandt Tiltro udenfor dette Thing, hvad der saa flere Sider er blevet nævnt, at Bestemmelsen i § 11, saaledes som den tidligere var vedtagen af Landsthinget, kun havde taget Hensyn til de Store eller dog i alt Fald væsentligt kom den til Gode. Jeg paastaar paa det Bestemteste, at denne Opfattelse er fuldstændig urigtig. Ingen vil bestylde mig for at høre til de større Eiendomsbesiddere; men jeg har ikke mindre end tre alfare Veie over min Eiendom, medens min Eiendom derhos paa to andre Steder støder op til Veie. Jeg har nu dog gjort den Erfaring, at der er en ikke saa ganske lille Forskjel paa at frede de Veie, der støde op til min Eiendom, og saa de Veie, der ligefrem gaa over min Eiendom; det Sidste er en Del vanskeligere. Efterat det omhandlede Punkt er blevet draget frem og blevet stærkt betonet paa en efter min Erfaring uberettiget Maade, saa har jeg imidlertid besluttet mig til, forsaavidt den Bestemmelse maatte blive vedtagen, som Udvalget og derunder jeg selv med har foreslaaet under Nr. 5, da ligesom det ærede 10de kongevalgte Medlem (Thygeson) at stemme for, at det sidste Stykke af § 11 helt udgaar, og det vil jeg gjøre væsentlig af Hensyn til Udtalelser, der gjentagne Gange ere komne frem om, at Bestemmelsen væsentlig var indsat for de større Lodseieres Skyld; thi jeg vil ikke vække Haanden til, at man selv med den mindste Skygge af Ret skulde kunne sige, at man her favoriserer en eller anden Stand i Samfundet paa de andres Bekostning.

Ordføreren: For mit personlige Vedkommende skal jeg erklære, at jeg agter at gaa samme Vei. Skulde vort Forslag under Nr. 5 ikke blive vedtaget, saa vil jeg ogsaa stemme med det ærede 10de kongevalgte Medlem (Thygeson), men som Ordfører maa jeg naturligvis fremdeles fasthylde Forslaget under Nr. 5 som det principale og som det, hvorom Udvalgs Flertal som saadant er blevet enigt. I Øvrigt forekommer det mig ikke, at der efter Diskussionens Gang er sær Anledning for mig til at gaa udførligere ind paa Ændringsforslagene. Havde det ærede Medlem for 4de Kreds (Sonne) ikke taget Ordet paa den Maade, som han har, vilde jeg for mit Vedkommende maaske have ladet dem gaa til Afstemning uden videre Omtale. Det ærede Medlem var i den Grad utilfreds med Udvalgets Erklæring og Forslag, at han vilde være tilbøielig til at stemme mod dem alle. Det er mig dog havtad ubegribeligt, at det ærede Medlem, som ikke sætter liden Pris paa Lovenes formelle Korrekthed, kan gaa med til, at Tillægget til § 1 bliver staaende. Det er allerede fremhævet af mig og senere gjentaget af den høitærede Minister, at der er indløbet en Feil, naar det hedder, at Overtrædelserne af de nye Bud in Tillægget til § 1, kun kunne paatales, naar den „Forurettede" begjærer det, og disse Ord kan den ærede Landsthingsmand ikke slippe bort fra ved at fortolke dem saaledes, at som den „Forurettede" kan Enhver betragtes, der „føler sig forulempet ved Overtrædelsen." Jeg maa gjøre opmærksom paa, at dette ikke gaar an; jeg skulde meget betvivle, at f. Ex. den, der bliver stanget af en Tyr, skal kunne kaldes den Forurettede i den Forstand, hvorom der her er Tale. Jeg tror endmindre, at det ærede Medlem vil faae mange Tilhængere for den Mening, at den, der „føler" sig forulempet ved Overtrædelser af § 1, skulde kunne forlange Overtrædelserne paatalte ifølge § 12. Den omtalte Feil er indløben, og Loven bør efter Udvalgets Mening ikke udgaa med denne Feil. — Det er ved den indløbne Ukorrekthed blevet stillet noget fuiere de Overveielsen af de andre Ændringer, idet den nødvendig maatte føre til, at Lovforslaget sendes tilbage, men vi have ikke desmindre været yderst varsomme med at foreslaa Ændringer. Vi tilraade jo Thinget at gaa ind paa alle de foretagne Ændringer med Undtagelse af de tre, som vi afgjort ikke have kunnet slutte os til, uagtet der er andre Ændringer, som kunne være af tvivlsomt Værd, om der end paa den anden Side ogsaa er flere, som jeg anser for ubetingede Forbedringer. Vi have, som sagt, med Undtagelse af de tre lade alle Ændringerne staa, saa jeg tror, at dette Things Stilling er saa imødekommende lige overfor det andet Thing, at man virkelig